

[Søren P. Larsen.]

sig i nogen Grad; dette vilde jeg ikke have bebrejdet den højtærede Minister, men jeg er glad for, at jeg ikke er i den Situation, at jeg skal bringe de 8 nummererede Udtalelser af den højtærede Minister i Samklang med den Argumentation og den lange Række Udtalelser, der i øvrigt foreligger. Den eneste Forklaring, jeg kan give, er den, at store Skribenter og Tænkere jo undertiden er saa rige og mangfoldige, at man hos dem kan finde Støttepunkter baade for den ene og den anden Opfattelse, saa jeg er tilbøjelig til at tro, at man ogsaa ved at studere Ministerens Artikler og Taler, før Socialreformen gennemførtes, vil finde, at Forventningerne var større, end hvad der kan opfyldes nu, da vi staar overfor dens Ikrafttræden.

En lang Række Udtalelser af de forskellige Ordførere kunde jeg ønske at knytte Bemærkninger til, men jeg skal kun sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som følte sig foranlediget til paa en meget drøstisk Maade at skildre den Sult og Kulde og Nød, der var i Samfundet, at det er vi ikke ukendt med, og netop for at bøde paa disse daarlige Forhold har vi Gang paa Gang været med til at give Bevillinger, netop derfor har vi tilvejebragt Lovgivning, som søger at komme de flest mulige til Hjælp under de vanskelige Forhold. Men naar det ærede Medlem taler os saa strengt til, vil jeg rette den bestemte Opfordring til ham: vis os et eneste Samfund, hvor man har en bedre og en bedre opbygget Sociallovgivning, end vi har her i Landet. Først naar det ærede Medlem er i Stand til at paavise Steder, hvor det er bedre eller tilnærmelsesvis saa godt, ønsker jeg at træde i nærmere Forhandling med ham om hele dette Problem. Man kan sagtens kritisere, men det er vanskeligere at anvise de Veje, der skal gaas.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen, der jo ikke blev færdig med sin lille Historie, blev heller ikke færdig med at fortælle os, hvori det Kriseforlig skulde bestaa, der skulde batte noget, saa jeg skal ikke indlade mig paa at diskutere det; det er jo lidt vanskeligt at forhandle med det ærede Medlem, saa længe man ikke ved, hvad det er, han vil.

Det ærede Medlem Hr. Rager havde i

Dag sat sig for, kunde jeg forstaa, at han ikke vilde svare i den højtærede Ministers Sted, det var Beslutningen, da det ærede Medlem gik herop. Men se, om det ærede Medlem kunde holde det! Til Trods for at det ærede Medlem havde saa mange andre gode Emner: Arbejdslønningerne paa Landet, Huslejen i København, Maskinernes og Teknikkens Indvirken paa Beskæftigelsen, og til Trods for at man kunde se paa det sammenbidte Udtryk, det ærede Medlem havde, at han ikke vilde svare i Socialministerens Sted, kunde han altsaa ikke lade være; for naar Ministeren kunde takke ham for 3 Punkter, maa det jo være saaledes, at det ærede Medlems Natur er gaaet over Optugtelsen.

Om de foreliggende Lovforslag vil jeg i øvrigt sige, at vi ikke paa langt nær har faaet tilstrækkeligt Rede paa, om de Muligheder, der staar til Raadighed for Ministeriet med Hensyn til at skaffe Beskæftigelse, er udtømt, Mulighederne gennem Krisefondens Midler til Boligbyggeri, Krisefondens Hjælp i Form af Udlaan til Kommuner. Selv om det naturligvis glæder mig, at den højtærede Minister i Formiddag har beskæftiget sig med et enkelt Forslag vedrørende Nødhjælpsarbejderne, vil jeg haabe, at der vil komme Gang i Forhandlingerne i Udvalget, saa at vi der kan faa yderligere Oplysninger om, hvorledes hele Udviklingen er paa disse Omraader, eller om Ministeriet er kommet til det Punkt, hvor det siger, at alle Muligheder for at finde Beskæftigelse er udtømt, nu er kun Understøttelsesvejen tilbage.

Christmas Møller: Forretningsordenen har jo, som ærede Medlemmer vil vide, indført et Slags Handicap, og selv om Handicappet bliver fordoblet derved, at den højtærede Formand har været saa klog foreløbig at sætte to Lovforslag til Forhandling paa een Gang, kan det alligevel være noget vanskeligt, naar man nu faar Ordet i anden Omgang, at faa besvaret de Udtalelser, der er faldet. For øvrigt tror jeg, man kan sige i Anledning af den Forhandling, der har fundet Sted, at det er vist nok saa godt, at man skyndsomst kommer til Forhandlinger i et Udvalg, for jeg er ikke sikker paa, at Forhandlingerne her fører til noget stort Resultat.